

ברק באלטי

על הפרק

לקח מעלות

לפני שלושה שבועות נכתב בעיתוננו: "יש מצבים בהם המיליון בוגדו בננו, לשון אגוש דלה מכריזת על מעלות, למצוא ולבטא את עומק תועותו, את המצח הנפשי, את מבוכת ההדחמה" (ש. צירלניקוב, "קריית שמונה" - אות אזהרה לכל" - "קול-העם" מס' 15, 30 באפריל ש"ס).

למרבח האסון והתועות, התברר היש-מחרת, שתרצת המצובב והשפיל של 18 נשים, גברים וילדים בקריית-שמונה לא היה, המלה האחרונה של הטורידים הערבי. בעירייה מעלות הפכו המחבלים כ-100 חלמידים לבני-עובה ולא היססו לטבוח אותם. ואכן, 20 ילדים ישראליים ומשפחה שלמה, של שומר המקום, הפכו קורבנות של הטרור והרצח המפלצתי של מה שקרוי, "תנועת ההתנגדות הפלשתיאית". שלוחיהם של רוצחי-הילדים במעלות הכריזו קבל תעולם כולו, שמטרתם הייתה להביא קץ על השיתות להפרת הכוחות, המנהגות מוח שלוש שבועות באמצעות שר-החוק האמריקאי קיסנינג'ר, לעצור את המהלך ממלחמת לשלום, שהסתמך עם הפרדה הכוחות בחזית הדרום ולהביא באמצעות פרובוקציות דמים לחדשן של פעולות האיבה והמלחמה. ייתכן מאד כי יתברר, שאנשי הוראמה ואסטרטגיה לא-דוקא השיגו את מטרתם זו. ייתכן אמילו שהם העמידו את האפן אסאד, נשיא סוריה, במצב קשה והוא נאלץ להסכים לדברים שלא היה מוכן להסכים להם לסני הטבח במעלות. אך רצונם של הטרוריסטים להביא לחדושן של פעולות האיבה על-ידי מעשה הדמים אינו מוטל בספק. ארגוני-החבלה הערביים התגלו כאויבי השלום, כמחור-מני מלחמה, שמטרתם להסיג אחר ולקטוע באבו את המהלך שאך תהא לקראת השלום באזורנו.

אך גם אם לא תשיגו מחרתי-מלחמה אלה את מבוקשם - אין מקום לשאנונות. לאחר קריית-שמונה ומעלות חובה עלינו להעביר לקראת אפשרות של מעשי-טרור נוספים, מבחינת נכונותם, את אלי אטילו עוד יותר מפלצחים.

העם בישראל אינו יכול לקבל את הנישוא הצבוקה, המפתייגה, שמונה, במעלות וכו', אך מחייבת ללא כל סייג את, תנועת ההתנגדות הפלשתיאית ומכירה ב, ארגון השיחור הפלשתיאני של יאסר ערפאת כנציג יחיד וחוקי של העם הערבי הפלשתיאני. אמרנו, צבועות וזאת מן הטעם הפשוט שארגון זה, מטרותו המוצהרת היא היסולה של מדינת ישראל והקמת, מדינה דמוקרטית חילונית על חורבותיה. אי-אפשר בעת ובעונה אחת גם להצויר על וכות קיומה של ישראל וגם להתייצב לימין ולחמוך תמיכה מוסרית וחומית, (בנשק, באבי צעים כספיים, באימונים צבאיים, בעזרה רפואית ועוד) בארגוני החבלה והטרור. ההסתייגות ממעשי הרצח הנ"ל המלות הכרה ותמיכה בארגוני-טרור אלה אינה רק דבר לא-מוסרי מסול, גם היתרונות הפוליטיים שמחכוהנים להשיק ממנה הם ממוקשים.

איוו תועלת, למשל, השיגה ממעלות ברית-המעצמות מתכרתה בארגונו, של יאסר ערפאת? מחמיכתה במחנה הקיצוני הערבי? אין זה סוד, שמסקבה גיסחה ומנסה לחנע להידברות סובייטית-אמריקאית גם לבני המזרח התיכון. לאור זה, האם תוכל המעצמת הסובייטית להטיק תועלת כלשהי משיצוץ המחלך לקראת השלום והמחסימת ודורך לפתיחתה של ועידת-דיבא? דומק שברור, כי החשובה היא שלילית. להפך, התמיכה הסובייטית בארגוני-החבלה הפלשתיאיים המנע ממנה למלא תפקיד חיובי בוועידת-דיבא ולא תציל את עקרוניתה וחשפעתה באזור. זאת ועוד, המרצון המתייגות של חידלומטית סובייטית, מנן שיעגור משלחת לישראל, אל, תנועת הידידות מוסדה של רכ"ת, מאבקים את קרטרב המשמעות שהיה להם במידה שהיה, ומנגלים כתמרצוני סרק על רקע זה.

יש בציבוריות הישראלית אנשים, כמו מקום קיוו, אשר כתנובה על הרצח במעלות סחמו את הגולל על אפשרות של הידברות

עם הפלשתיאנים. לדעתנו, אין מקום לראש. דווקא עתה חייבת ממשלת ישראל (ונקודה שאמנם תקום ממשלה בימים הקרובים) להכריז על נכונותה לדון עם הפלשתיאנים על כל השאלות השנויות במחלוקת, כאשר הבטיח לדיון כזה היא החכרת בזכות ההגדרת העצמית של העם הערבי הפלשתיאני והבטחת דו-קיום בשלום בין שני העמים. בהודעת הוועד המרכזי של מק"י אחרי הטבח במעלות תרעמדו הדברים באופן חד-משמעי: "נכבד ברוצחים, נקודת כל סיכוי לשיעור נרגש יד לפלש-תיאנים המוכנים לפשרה".

לחברת מעשי הטרור המשמעות מדינת ברורה: לרועץ מוד וחוסר-בטחון בישראל, לערער את יסודות קיומנו, לחביא - כפי שמכריזים דובריה של, "תנועת ההתנגדות הפלשתיאית" - לחיסול, המדינה הציונית". לאחר טבח-הדמים בקריית-שמונה ומעלות חייבים אנו ביתר שאת להיערך כדי לסכל אופנסיה טרוריסטית זו. שאלות רבות נשאלו, כיצד קרה הדבר במעלות? מדוע לא הייתה הגנה מספקת על 100 הילדים בטרם הפכו בני-ערובה בידי כנוסיה הרוצחים? האם נבקשו כל אמצעי הזהירות ההכרחיים? הממשלה החליטה על הקמתה של ועדת-חקירה בנידון דעת-החוקל התכה למסקנותיה. אך עוד לפני שוועדה זו החלה בעבודתה, יש להתייחס בחיוב לכינונו של, "המשמר האזרחי", לשיחוף האוכלוסייה במערכה על קיומנו. תסנין הוכיח, שאנו עלולים לשלם ביוקר בעד שאנוה ודרכת העיתות הציבורית, ואת האמצעים התקציבים הדרושים לצורך זה - והקטנים מאוד באופן יחסי - יש לחפש ולמצוא בטרם יתרחשו, הם וחלילה, מעשי-דמים נוספים מסוג אלה של מעלות וקריית-שמונה. עובדה היא, שאורחים מכל שכבות האוכלוסייה נענו ונענים לפניות ראשי-הערים ומתגייסים למשמר האזרחי וליחידות-עזר אחרות. והכרת הנכונות להתגבשות לא מסר.

מאידך, אולי אין צורך לומר, כי תופעות החיסוריה, נישוך השמשות בכנסת, רגימת נשיא המדינה באבנים, שחוינו בימים הקשים שעברו עלינו, אך משרות את מטרות המחבלים - לערער באמצעות הטרור את אושיות קיומנו, מובנים בתכלית האבל והתועות של המש-פחות השכולות, ושל חושבי קריית-שמונה ומעלות בכלל, אך יש לגנות בכל לשון של גינוי את ניצול הכאב והאבל למטרות פוליטיות ולחטחה, כפי שהיינו עדים לו בעת חושפנות של המשלחות משתי עירות אלו ליד הכנסת.

תוכנית של ארגוני-החבלה להקים, מדינה פלשתיאנית, חילונית, אחידה ודמוקרטית על חורבות ישראל, באמצעות מעשי טרור ודחיתים כמו אלו בקריית-שמונה ומעלות, תהא נידונה לכשלון אם נשכיל להשתחרר מן השאנונות ואי-האכפתיות ונדע לעמוד על משמר קיומנו. זאת ועוד, זאת, כדי להילחם באופן יעיל נגד ארגוני-הטרור נחוצה חוכנית מדינית ברורה, שתבדוד אותם בקרב עמם ותעלה פרספקטיבה ברורה של הבטחת חקיום הלאומי העצמאי של הפלש-תיאנים לצד ישראל.

שוכנעים אט: התנעיות מארגוני-הטרור, מתוכניתם לבטל את קיומה של מדינת ישראל ריבונית ומעשיתם המפלצתיים היא צורך טנימי של השמאל הערבי, של שוחרי השלום והקידמה בקרב העמים הערביים. שהרי כל טשטוש בעניין זה משרת את תיאקציה והאימפריאליזם. מתולדות העמים יודעים אנו: המיכה בטרור האנטי-יהודי תהרוס כל חלקה טובה בתנועה הלאומית הערבית, תביא לדמוקראטיזציה בקרבה ותסגר אותה ליד הריאקציה. זאת אפשר ללמוד גם מתולדות הארץ הזאת, וטוב יעשו הקומוניסטים הערביים, הדואגים לעמם, אם ימחרו ללמוד לקח זה.

השוכניסטים, בכל העמים, משליכים את יתבם על שנאה לאומית ומלחמה עם כעם. אנו, הקומוניסטים הישראליים, המחייבים את מאבק, עמנו על קיומו, נאבקים לפתרון מדיני, לפתרון שלום של חסיכסון הישראלי-ערבי, מתרון שיבטיח את זכויות שני העמים וצדק לשני העמים.

טרורדיית-הדמים במעלות מחייבת, להגביר מאבק ות

שולם P.P.

החומר - 1974

49

קול העם

מארקסיזם וציונות

כיצד התעשרו מונופולי הנפט?

ברה"מ וארגוני-הטרור

חואתמה, כפי שהוא

נאול אלון, שר-החוק החוזש - היגלה יוזמה חושפת

מקראת אלון

19

1974

29 במאי ח' סיון תשל"ד

חמחיר 1-50 ל"י

- 2 -

- 4 -

3 -

- 8 -

- 7 -

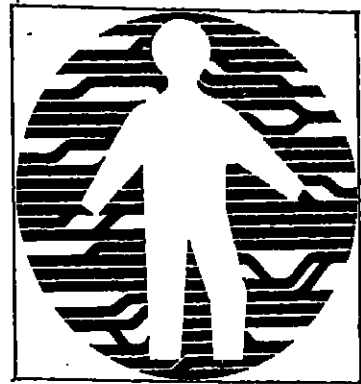
— 9 —

- 11 -

- 10 -

דאין עס חואתמה

תחקיר

חברות הנפט: מבט מאחורי הפרגוד

מאת ליאופולד שפירא

משבר הנפט, שדמה בראשיתו לאיום חמור כאילו עומד העולם הקפיטליסטי להתנווטס ואחריתו היתה העלאה כללית של מחירי הדלק, עיוור את הדיומנים התמכרים. הנופצים של משק עולמי נטול-בעיות, חזונו, שבא בעקבות משבר הנפט, הוביל למעשה בכל הארצות הקפיטליסטיות הגדולות לחקירות ולגילויים רשמיים, המאפשרים להציץ פנימה אל תוך פעולות המנגנון של המשק הקפיטליסטי ולראות מה שמעלימים בדרך כלל מעיני הצופה מן החוץ, למרות שבכל מקרה נתגלה רק קצה הקרחון.

מוסר החברה-אינו סובל-האור מלגלג דברים, אשר בדרך כלל מפלימים מעיניו בקפדנות. משום כך קיים רצון חזק לשוב ולהריד את ה"מסר, שהופשט אף לפני זמן קצר, אבל כדי לבצע את ההודמנות הבירוקרטיה נא-אחייב, יפו ואיטליה — שנתגלו בהמשך חגל של חלשנות סומביות, שפרץ אחוצה כחוצאה ממשרד הנפט, כמקור משמשים עתוננים בורגניים.

משפט לינץ' נגד חברות נפט של ארה"ב

זה התחיל בארץ-ישראל, שם חקרה בטרם חודש ינואר השנה ועדה של המנאט בראשות המנאטור ג'קסון את נציגיה של שבע חברות הנפט האמריקאיות הגדולות בשיבה סומבית (ששודרת בסלווייה). אולם השיבות של הוועדה הית מרכז לצופי הטלוויזיה, כי באותו מקום התקיימו הדיונים בפרשת הוועדה-ישראלית הנפט שחקרה התחפרו מאחורי סודיות העסקים ולא היו מ-כנים למסור שום עדות. בכל זאת נדע לציבור משנה על גידול-תרומות תרומות של חברות-הנפט, ביחוד בחודשים האחרונים של שנת 1973:

עליית המחזור עליית הרווח בשנת 1973 בשנת 1973

חברת אקסון-מוביל-איל	27%	59%
חברת סקסאקו	23%	47%
עליית הרווחים של מוביל-איל	32%	45%
הסתכמה בשלושת החודשים האחרונים של שנת 1973. ב-68%, של סקסאקו (בארבעת החודשים האחרונים) — ב-70%, את עליית הרווח הגדולה ביותר שהינה חברת גולף-איל: 72% בשנת 1973 ו-150% בשלושת החודשים ה-אחרונים של השנה.		
סנאטור ריביןקו הכריז בשעת עזר-החם של מנהלי-הנפט: "הם זרקו פח" וזכאלו בארץ, אילצו את הציבור ה-אמריקאי המפחד לשנות את פגנון וחי: בתיפוזן-סירמא גדול, שנתקף ל-השעות את מלפיה-המפנים האמריקאי,		

השנה הקודמת. המטרה היתה לחזות, שכל הסכמת ארה"ב ארצות נפט עסקת-נפט רוחות וכן לשכנע את לוב, שהיא חשלה פצוים מתאימים; חץ מזה רצו להוחר מדינות מפיקות-נפט אחרות שלא תלכנה בעקבות לוב. ימים אחרים אחרי הלאמת שדות-הנפט הלוכיים בסממבר אשתקד, צילצל מן הנשיא של חברת סקסאקו, פולמר, לחברת ג'ורג'אנגלנד (נפוק). הספק הראשי של נפט-הסקה עבר מפעלי החשמל במרתב ג'ורג'אנגלנד, הוא חודע: אל תיקנו עוד נפט מלוב. כעבור חמש ידקות מר אותה הודעה הנשיא גייבס מחברת סטאנדרד איל אוף קליפורניה בערך חצי שעה יותר מאוחר באה קריאה טלפונית ממשרד-החוץ, "הם אמרו כולם אותו דבר, אילו באותן מליט", נוכח דובר הכרת נפוק.

אחרי הלאמתם של מעיינות הנפט תחמה נפוק על הסכם עם ממשלת לוב על אספקת 105,000 חביות נפט ליום. כאשר סירבה נפוק להפר את ההוצה, באו מעשי תגמול מצד מונ"ח-פוליה-הנפט האמריקאיים. הנפט הלוכיי הוכא קודם במכילות של קליפורניה-סטאנדרד לאיי-כחמה, שם עיברו אותו בבית-ויקוס המופעל במשותף על-ידי קליפורניה-סטאנדרד ונפוק. קליפורניה-סטאנדרד תסתיק או להעמיד את מכילותיה לרשות נפוק. נפוק השיגה מכילות אחרות, אבל דמי-החובלה היו עשירי 1.90 דולר לחבית במקום 40 סנט. פירוש הדיבר היה — העלאה מחירי של נפט-הסקה שסופק למש-עלי החשמל, ואלה שוב ביקשו את רשות המחירים הג'ורג'אנגלנד שתרשה להם לתעלות את מחירי החשמל, הע-לאה שהסתכמה ב-422.6 מיליון דולר בשנה עד כה אשרי העלאות המסתכ-מות ב-126.9 מיליון דולר בשנה, על יתרת התביעה של מפעלי-החשמל מתנהל עדיו משא-ומתן, מנוסולי-בנפט האירניים לא יכלו עוד, כפי ש-קרה בהלאמת מעיינות הנפט האירניים בראשית שנות התמישים, למסר את ההלאמת בלוב על-ידי אמצעי הרם, אבל פעולותיהם עלו להושבי ג'ורג'אנגלנד בתייקרות גדולה של ורם החשמל.

טאנאקה יונוף

ב-14 בפברואר פורסמה הידיעה שלחן ב,טיימס הלוונזי: "הם, הטיימס תחנכו לפני זמן קצר בנטיין תבלתי-רגיל אבל המאלף, ש-ראשי-הממשלה טאנאקה נוף באחרים מבתי-המסחר התמכנים ורבי-השעשועה בארץ, אשר ביצלו את משבר-הנפט כמתלהל להעלאה המחירים והטיקו רוחים מורומים בשבועות האחרונים. כמשיגה של ראשי המסחר והחז-השנה הקודמת. המטרה היתה לחזות, שכל הסכמת ארה"ב ארצות נפט עסקת-נפט רוחות וכן לשכנע את לוב, שהיא חשלה פצוים מתאימים; חץ מזה רצו להוחר מדינות מפיקות-נפט אחרות שלא תלכנה בעקבות לוב. ימים אחרים אחרי הלאמת שדות-הנפט הלוכיים בסממבר אשתקד, צילצל מן הנשיא של חברת סקסאקו, פולמר, לחברת ג'ורג'אנגלנד (נפוק). הספק הראשי של נפט-הסקה עבר מפעלי החשמל במרתב ג'ורג'אנגלנד, הוא חודע: אל תיקנו עוד נפט מלוב. כעבור חמש ידקות מר אותה הודעה הנשיא גייבס מחברת סטאנדרד איל אוף קליפורניה בערך חצי שעה יותר מאוחר באה קריאה טלפונית ממשרד-החוץ, "הם אמרו כולם אותו דבר, אילו באותן מליט", נוכח דובר הכרת נפוק.

אחרי הלאמתם של מעיינות הנפט תחמה נפוק על הסכם עם ממשלת לוב על אספקת 105,000 חביות נפט ליום. כאשר סירבה נפוק להפר את ההוצה, באו מעשי תגמול מצד מונ"ח-פוליה-הנפט האמריקאיים. הנפט הלוכיי הוכא קודם במכילות של קליפורניה-סטאנדרד לאיי-כחמה, שם עיברו אותו בבית-ויקוס המופעל במשותף על-ידי קליפורניה-סטאנדרד ונפוק. קליפורניה-סטאנדרד תסתיק או להעמיד את מכילותיה לרשות נפוק. נפוק השיגה מכילות אחרות, אבל דמי-החובלה היו עשירי 1.90 דולר לחבית במקום 40 סנט. פירוש הדיבר היה — העלאה מחירי של נפט-הסקה שסופק למש-עלי החשמל, ואלה שוב ביקשו את רשות המחירים הג'ורג'אנגלנד שתרשה להם לתעלות את מחירי החשמל, הע-לאה שהסתכמה ב-422.6 מיליון דולר בשנה עד כה אשרי העלאות המסתכ-מות ב-126.9 מיליון דולר בשנה, על יתרת התביעה של מפעלי-החשמל מתנהל עדיו משא-ומתן, מנוסולי-בנפט האירניים לא יכלו עוד, כפי ש-קרה בהלאמת מעיינות הנפט האירניים בראשית שנות התמישים, למסר את ההלאמת בלוב על-ידי אמצעי הרם, אבל פעולותיהם עלו להושבי ג'ורג'אנגלנד בתייקרות גדולה של ורם החשמל.

טאנאקה יונוף

ב-14 בפברואר פורסמה הידיעה שלחן ב,טיימס הלוונזי: "הם, הטיימס תחנכו לפני זמן קצר בנטיין תבלתי-רגיל אבל המאלף, ש-ראשי-הממשלה טאנאקה נוף באחרים מבתי-המסחר התמכנים ורבי-השעשועה בארץ, אשר ביצלו את משבר-הנפט כמתלהל להעלאה המחירים והטיקו רוחים מורומים בשבועות האחרונים. כמשיגה של ראשי המסחר והחז-השנה הקודמת. המטרה היתה לחזות, שכל הסכמת ארה"ב ארצות נפט עסקת-נפט רוחות וכן לשכנע את לוב, שהיא חשלה פצוים מתאימים; חץ מזה רצו להוחר מדינות מפיקות-נפט אחרות שלא תלכנה בעקבות לוב. ימים אחרים אחרי הלאמת שדות-הנפט הלוכיים בסממבר אשתקד, צילצל מן הנשיא של חברת סקסאקו, פולמר, לחברת ג'ורג'אנגלנד (נפוק). הספק הראשי של נפט-הסקה עבר מפעלי החשמל במרתב ג'ורג'אנגלנד, הוא חודע: אל תיקנו עוד נפט מלוב. כעבור חמש ידקות מר אותה הודעה הנשיא גייבס מחברת סטאנדרד איל אוף קליפורניה בערך חצי שעה יותר מאוחר באה קריאה טלפונית ממשרד-החוץ, "הם אמרו כולם אותו דבר, אילו באותן מליט", נוכח דובר הכרת נפוק.

הממשלה לנקוט צעדים נגד הפירמות איטליה: מתרגלים "דבריהם האלה"

הנה כתבה מרומא, שנתפרסמה ב"אינטרנשונל הראלר טריביון" ב-20 נבברואר: "השערויה סרצה לפני שבועות אחדים, כאשר שני סקידים-משפט צע-רם בננואה, שחקרו מקרה של אגירת נפט-הסקה, החרימו את תוכנה של סכפה פרטית של אחד משליטי הנפט המקומיים. המסמכים דשנות יותר ולחת-רמ למסארו של איל-נפט, שנמנה עס הזכ העליונה של אנשי-הכספים והנחה באיטליה, ולמסירת תודעה רשמית ל-45 מנהלי-נפט ירדעיים, בנקים, סקיד מדינה בכירים וגזברי מלגות, כי מתנהלת נגדם חקירה של חברות-בת בחור-לארץ, 800 ימנים-ר מקי שחוד פעיל או סביל.

"וליסת המכתבים שחזרה-מאשר כללת שיקים תחומים ומסמכים ה"משמשים חומרי-אשמה כבד, מגלות: "איגוד-הנפט האיטלקי, שמאורגנות ב כל חברות-הנפט והחשבות, שילם שנת 1973 יותר מ-1,500,000 דולר, נכר הכל כ-18 מיליון בשלוש השנים הקודמות, כדי להשיג הכרעות נוחות בחברות-הנפט באמצעות הממשלה וה-פרלמנט.

כל ארבע המפלגות של הקואליציה הממשלתית (דמוקרטית-נוצרים, סוצי-אל-דמוקרטית, סוציאליסטים ורסובלי-איט) קיבלו את חלקן ה,צודק, בכסף זה ואישים אחדים הציעו דרישות מעשיות: שר סוציאל-דמוקרטי, ל-משל, בא למשרד איגוד-הנפט ומחת, שתלוק ויה קטן מדי; הוא עוב את המשרד ובירד חלושים לקניית 10,000 לישר בגוין.

גם, מפלגות אופוזיציוניות רבות קיבלו את חלקן, לפחות עסקניות וראשיים אחד המדינאים השמאליים הודיעים ביותר באיטליה שילשל יותר מ-30,000 דולר לכיס.

אחרי הרים-הנפט הערבי בסתיו של השנה הקודמת גמסרו לממשלה מסס-רם בלתי-נבונים על משלוחי הנפט, שהצביעו על מחסור חמור בנפט גולמי, למרות שבידי בתי-החזיקים האיטלקיים תח מלאי כה גדול, שהיה צורך ל-הפנות מכילות-נפט שהגיעו לגמל אל עקמות אחרים כדי שתוכלנה לפרוק את מטענן. התחלת-פנקסים מוויית עזרה במשך שנים את הרושם של המסידים כבדים, למרות שלמעשה גרסו כח-ויקוס רוחים עצומים.

"מכילות-היתר של חברות הנפט ה"איתלקיה כוללות גם שני סוגי הנחה מסמים שעליהם הוחלט במרלמנט אחי שנת 1971 ועל-ידי כך עלו רווחי הנפט ב-180 מיליון דולר. החלטה, ש-תקבלה לא מכבר בהתחלת חברת-החשמל, אבל, בדבר הקמת מתקנים ענבני-נפט חודשים שבהם משתמ-

ביום ח', 24 במאי נערכה בתל-אביב עצרת המונית נגד חשדנות חיימין. למעלה: אחת ה"כרות" באמצע: דוברי "מוקד" רן כתו ויאיר צבו, ולמטה: חלק מה"קחל."

